

Ја и моја сестра Клара, Димитар Инкиов Игра и машта

Ово је књига о девојци Клари и њеном млађем брату. Садржи 24 приче о њиховим и доживљајима и несташлуцима.

Клара и њен брат су добра деца и слушају старије. Увек имају добре намере и воле да помажу другима. Радознали су и воле да уче нове ствари, као и сва деца. Такође, понекад само желе да се играју и смишљају разне начине. Деси се често да направе неки несташлук, чак и неред у кући.

Иако су њих двоје још увек мали, мама и тата би их понекад остављали саме код куће и тада би долазило до разних ситуација. Тако су, приликом једне посете насртљивог продавца усисивача, који је показивао могућности новог модела, лукаво наговорили да усиса целу кућу.

У причи “Како се заштитити од разбојника” били су уплашени да би разбојници могли да упадну у кућу, па су поставили кофу са водом на врата. Тако су полили тату кад се вратио кући.

Њихова маштовитост дошла је до изражаја у причи “Како сам постао Кинез”. Како би се маскирао у Кинеза за карневал, Клара је офарбала брата у жуту боју љускама од лука.

Они много воле животиње. Зато су маче које су нашли у башти, донели у кућу да живи са њима. Бринули су да ли рибице код комшинице тетка Еме једу довољно, па су им дали да једу виршле.

Увек су искрени и на крају сваке ситуације признају шта су урадили. Понекад заједно прихвате казну, али Клара зна често да оптужи брата.

Мени се највише допада прича „Добро дело“, када су Клара и њен брат паковали своје ствари, ципеле и хаљине од маме и тате јер су желели да их поклоне сиромашнима.

Клара и њен брат подсећају ме на мог млађег брата и мене јер се и ми увек играмо заједно и смишљамо разне игре.

Из ове књиге можемо да научимо да браћа и сестре треба лепо да се слажу и воле, а не да се свађају и ударају. Увек је све лепше када у детињству имамо брата или сестру да растемо заједно, маштамо и стварамо успомене.

Писац ове књиге је Димитар Инкиов, рођен 1932. године у Хаскову, у Бугарској. Објавио је више од 100 књига које су преведене на 24 језика.

